

Parochie 1
 In de pen 6
 Spiritualiteit 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 12
 Varia 13
 Dossier 14
 Buitenland 16
 Boek 17
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op·tocht 20
 Mensen 21
 Bisdom 22
 Podium 24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerknet.be

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts

Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge

tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent

tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel

tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30
 fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn
 tel. 03 210 08 11
 fax 03 210 08 36

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

‘Het christendom moet zich in Europa heruitvinden’

„Onder de titel *Un élan planétaire* (een stuwende planetaire kracht) maakte het Franse weekblad *La Vie* onlangs de balans van de rooms-katholieke Kerk op. Daaruit blijkt dat, ondanks alle doemdenken en sombere mediaberichten, de Kerk een vitale gemeenschap blijft. Wereldwijd wordt het aantal katholieken op 1,196 miljard geschat. Dat is 17,5 procent van de wereldbevolking. Het aantal priesters en religieuzen blijft stijgen. De landen met het grootste aantal katholieken, in absolute cijfers, zijn Brazilië, Mexico, de Filipijnen, de Verenigde Staten en Italië. Ondanks de sterke katholieke vertegenwoordiging in Zuid- en Midden-Amerika liggen de grootste groeipolen vooral in Afrika en Azië.

Uiteraard moeten die cijfers worden genuanceerd. Zeker in Europa staan velen nog als rooms-katholiek geregistreerd, al voelen ze al lang geen band meer met het geloof. Voorts is de aantrekkingskracht van het priesterschap en het religieuze leven in het Zuiden vaak het gevolg van sociaal-economische factoren. En Zuid-Amerika mag dan wel de meeste katholieken tellen, vele gelovigen lopen er massaal over naar evangelische sekten.

Dat alles belet niet dat het goed gaat met de rooms-katholieke Kerk, ondanks de lege kerken, het schrijnende priestertekort en het toenemende defaitisme waarmee wij in Europa worden geconfronteerd. Niet dat het allemaal rozengleur en maneschijn is. Op elk continent kampt de Kerk met specifieke problemen – van culturele diversiteit over secularisatie tot vervolging. Oplossingen liggen zelden voor de hand.

Volgens *La Vie* is België een land waarin de katholieken een belangrijke minderheid vormen, en niet langer een land waarin de katholieke geloofsgemeenschap de meerderheid uitmaakt – zoals dat onder meer nog het geval is in Spanje, Portugal en Italië. Ook Frankrijk hoort volgens *La Vie* in dat rijtje thuis. Opmerkelijk toch als

je weet dat in de Franse Kerk jaarlijks zowat zeventienhonderd priesters overlijden – tegenover gemiddeld slechts honderd nieuwe wijdingen – en dat onze zuiderburen enorme inspanningen moeten doen om een territoriale pastoraal in stand te houden.

De grote opdracht voor de Europese Kerken bestaat erin hun geloofwaardigheid en relevantie duidelijk te maken in een op prestatie en consumptie gerichte maatschappij. Dat vergt een sterke innerlijke kracht en een intense betrokkenheid bij de grote maatschappelijke vraagstukken zoals de economische crisis, de toenemende agressie en onverdraagzaamheid, en de vraag naar zingeving. „Het Europese christendom moet zich heruitvinden”, schrijft *La Vie* terecht. Hoe begin je daar evenwel aan als onverschilligheid en bloedarmoede je vleugellam maken? Het enige lichtpunt dat waarnemers zien, is de instroom van vitale katholieke migrantengemeenschappen.

In de recente, speciale glossy-editie over het katholicisme van het Nederlandse weekblad *Elsevier* stelt frater Roderick Vonhögen, parochiesecretaris in Amersfoort, columnist en mediadeskundige, dat alleen communicatie de Kerk kan redden. „Google en Jezus hebben iets gemeenschappelijks”, schrijft hij. „Ze bieden een helpende hand aan zoekende mensen. ‘Voor wie klopt, zal worden opengedaan’, zegt Jezus. Hij was te vinden waar mensen Hem zochten, luisterde naar hun vragen, sprak hun taal en hielp waar Hij kon, terwijl Hij tegelijk zijn licht niet onder de korenmaat stelde.”

Het is zeer de vraag of voor het ‘heruitvinden van het christendom’ een goede communicatiestrategie alleen volstaat. Mij lijkt van niet. Vonhögen heeft echter wel gelijk als hij schrijft dat een terugtrekkende beweging uit de publieke arena – als gevolg van de krimpende achterban en de afnemende middelen – haaks staat op de eigen missie. Zonder durf en een voortdurende maatschappelijke betrokkenheid zullen we er nooit in slagen de Blijde Boodschap uit te dragen.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Komische noot

KERK & leven, 14 MAART 2012

Misschien heeft u het ook opgemerkt of hebben anderen er u op gewezen. Op bladzijde 10 bovenaan las ik uw titel *Oudere priesters niet vergeten*. De titel bovenaan op de bladzijde daarnaast luidde *Op de boterham of als dessert*. Wie van bladzijde 10 onmiddellijk verder las op bladzijde 11 las dus: „Oudere priesters niet vergeten, op de boterham of als dessert.” Een komische noot in de rubriek *Lezersbrieven* mag toch ook eens?

Johan GOVAERS, via e-mail

Kanunniken en monniken

KERK & leven, 28 MAART 2012

In uw bijdrage *Een psalm kan veel betekenen* schrijft u dat Jos Bielen als monnik dagelijks de psalmen bidt. Bielen is norbertijn en norbertijnen zijn geen monniken, maar kanunniken. Op de foto bij het artikel staan overigens geen norbertijnen, maar wel monniken – benedictijnen om precies te zijn.

Cecile DE MEY, Lokeren

Hoopvolle boodschap

KERK & leven, 4 APRIL 2012

Het gesprek met Dirk De Gendt, de deken van Leuven, in de *Klapstoel* van uw paasnummer geeft me een dubbel gevoel. Dekan De Gendt zegt hierin: „De verrijzenis is voor mij niet symbolisch.

Dat Christus voor mij gestorven en verzezen is, is de kern van het bestaan.”

Deze duidelijke, diepgelovige uitspraak volstond om van Pasen 2012 een blijde, hoopvolle belevenis te maken. Dank u, deken De Gendt, voor dit getuigenis en deze overtuigende verkondiging.

Gerard HERMANS, Langdorp

Barmhartige God

KERK & leven, 4 APRIL 2012

Graag een reactie op de lezersbrief van Martin Aguirre. Naar ik me herinner, heb ik wel eens gelezen dat het verhaal uit Genesis 22 over het offer van Abraham (of Isaak, al naargelang de invalshoek) zou ontstaan zijn toen Israël tot het inzicht kwam dat God geen mensoffers meer wilde. Het toont dus geen wrede, maar een barmhartige God.

Jozef SMEESTERS, Sint-Truiden

Abraham

KERK & leven, 4 APRIL 2012

De ingezonden brief *Wrede God* van Martin Aguirre vraagt om een reactie. Zijn vraagstelling legt een van de vele wortels bloot van het christelijke antisemitisme in de Kerken. Wij belijden Jezus, de Koning van de Joden, die leeft dankzij de God van Israël, zijn Vader.

De godzoeker Abraham leerde het jodendom kennen en stichten dankzij roeping en nadere

kennismaking met deze God als zijn vriend. Er is Hagars zoon Ismaël, vervolgens Sara's zoon Isaak. Beiden worden van een wisse dood gered door Gods tussenkomst. Met name bij de gang naar de berg Moria wordt de ernst van de vriendschap op de proef gesteld en de trouw bewezen.

Rituelen en bijgeloof – kenmerkend bij andere ‘goden’ – worden doorbroken en met klem afgevoerd en afgeschaft. Intellectueel eerlijk zijn wij als we nu ook de hele volzin lezen en ter harte nemen: Exodus 20, vers 5 en 6. Dan gaan we zien en begrijpen dat het verwerpen en bestrijden van on- en bijgeloof (horoscopen lezen, hout vasthouden en allerlei andere vormen) niet zomaar in een enkele generatie gedaan is.

Het tegengaan van alle soorten van hatelijke misverstanden en verwerpelijke ongelooft vergt bestrijding, te beginnen bij de kinderen, tot in de vierde generatie. Ruimte voor de liefde van God daarentegen mag meteen beginnen en geldt, naar Mozes' wet, tot in het duizendste geslacht.

Willem B. DOUWES, Geraardsbergen

Marc Leemans

KERK & leven, 28 MAART 2012

Ik vind dat **KERK & leven** geen forum moet geven aan de voorzitter van het ACV omdat er een C in de benaming voorkomt, want die hoort er eigenlijk al lang niet meer thuis. Immers, beweren dat

de vakbonden streven naar een betere samenleving, is al jaren achterhaald. Bij de oprichting en in de beginperiode was dat ongetwijfeld het geval. Zonder vakbonden kan er immers geen rechtvaardige samenleving zijn.

Inmiddels hebben de vakbonden evenwel partij gekozen voor de sterke sectoren (openbare besturen, politie, onderwijs, landsverdediging, petrochemie, metaal, bouw, enzovoorts) waar meer stemmen te halen zijn. Deze sectoren hebben, ofwel door te staken ofwel omdat het rijkere sectoren zijn, tal van voordelen kunnen binnenhalen. Tijdens de onderhandelingen over een nieuwe regeling voor de eindeloopbaan, is nog maar eens gebleken welke voordelen in het verleden werden toegekend aan deze sectoren, zoals vervroegde pensionering, brugpensioen, goede verlofregeling en tal van andere voordelen waar de doorsnee burger het bestaan niet van kent en waar vele werknemers in andere sectoren slechts kunnen van dromen.

Voor vele werknemers in kleine bedrijfjes – gesco's, dac'ers en contractuelen – geldt immers nog steeds de gewone regeling: maximum 24 dagen verlof, geen brugpensioen, geen groepsverzekering en werken tot 65 jaar, zoniet verminderd pensioen.

Kom dan alstublieft niet spreken over ‘streven naar een betere samenleving’. Het gaat immers altijd over ‘verdeel en heers’.

Robert MINTEN, Beringen